

Zeitschrift: Schwyzerlüt : Zytschrift für üsi schwyzerische Mundarte
Band: 8 (1945-1946)
Heft: 10-12

Artikel: Es Ländli für sich
Autor: Balmer, Emil
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-181069>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

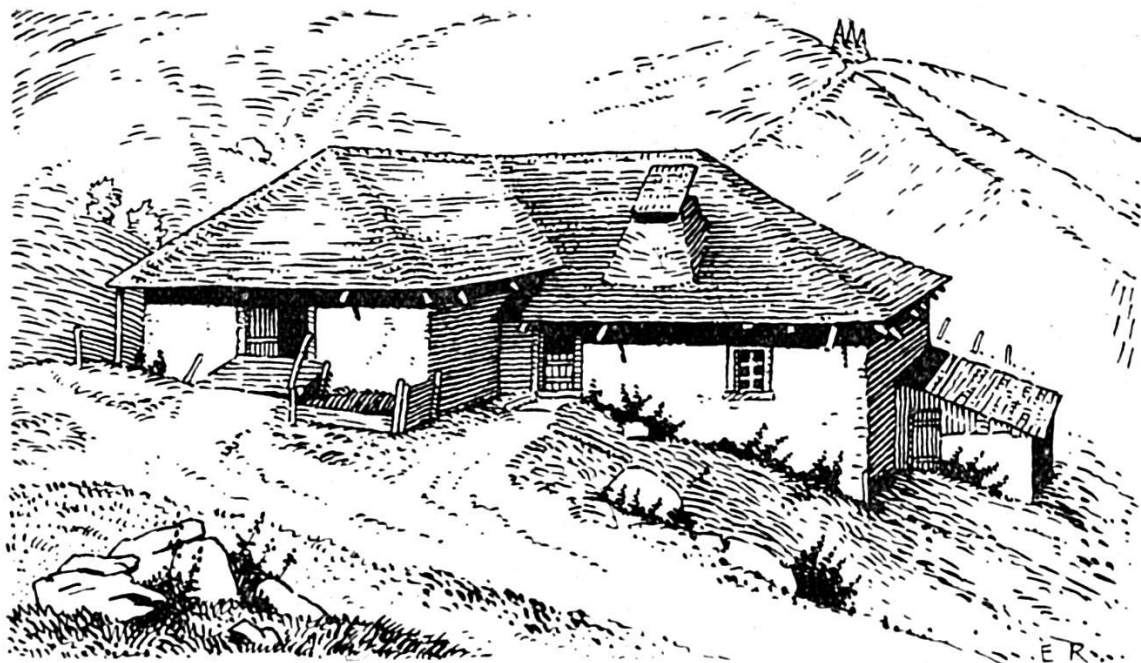
Download PDF: 29.03.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

Es Ländli für sich

„Wie mängi Egg gits äch im Land ume? Da'isch sicher bös z säge. Gwüß gits nere meh weder rot Hünn u suber Säu! U weles isch ächt die schönschti? Vo wäge schön mueß e so ne Egg sy, das isch gar nid anders müglig. We me vo re Egg redt, so meint me dermit e schöni, sunnigi Höchi, wo me n e wite Blick het un uf ds Land abe cha luege. —

Die Egg, wo n i im Chopf ha, isch o bsunderbar schön. Süsch chumm einisch mit mer a mene Samschtig namittag i ds Guggisbärg ufe. Da gseht me se scho vom Schwarzeburgerbähnli us. Sie spreizt sech wie ne Gluggere, we sie taub isch u ihri Hühndli under d Fäcke nimmt. Oder sie mahnt di an nes pomadigs zwölflätzigs Ruehbedt in ere Bärnerpurestube inne, ja gwüß, grad eso steit sie da im Land — da dunken eim ds Guggershörnli u der Schwändelbärg, wo vore zueche stanne, nume no so luterlötigi Schämeli. Sie laht si us i der ganze Breiti wie n es fests Bollwerch u versperret verböischdig der Zuegang zu de Gantrischbärg, wo luschtig hinder ere füre güggele! Weder sie cha si lang uflah un ufbläie — mir wärde re doch hüt no Meischer. Mir gah der Straß nah, wo sech i gmüetleche Chehre linggs ufe zieht, nähme hie u da en Abchürzig, chöme bi breite, mächtige Wättertanne verbi u luege nid zrüg, bis mer uf der Höchi si vom Schwarzebüehl. Dert hingäge isch es si de sauft derwärt, es Augeblickeli z verschnuppe u umezluege. Vo mängem höche Schneeberg het me nid eso ne schöni, frei u witi Ussicht wie vo hie. Wie nes Meiteli, wo müed isch u sis Chöppli im Wald i ds grüne Miesch leit, so liegt ds Chilchli u ds Dörfli vo Guggisbärg em Guggershörnli a. I mene töüfe Grabe unne u doch wieder uf eme Hoger obe steit d Rüscheeggchilche, u die wyßi Muur vom Totehof u d Grabsteine glänze i der Sunne. Gäge Weschte gsehsch übere i ds Uechtland u Waadtland; ganz dütlig ma me ds Fribergmünschter erchenne, u vor de blaue Jurawälle zueche glitzeret der Neueburgersee i syr ganze Längi. Ja, bis uf Iferte ine ma me gseh, u die Bärg derhinder, wo ganz fyn blau sy u bereits mit em Himmel zsämelaufe, sy scho i Frankrych inne. Vor der zueche liegt ds Bärner Mittelland, wyter unne, im blaue Dunscht, die chlyne schwarze Püggeli, das sy d Saarbäum, wo sech in ere länge Prozässion vo Cherzers bis uf Müntschemier hizieh. Ganz i der Ferni lüüchtet e Huufe wyßi Hüser, es cha nüt anders sy als Olte u d Ursusstadt u die große Juradörfer; es git Tage im Herbscht, wo de es jedes Hüttli am Geschler äne chasch zelle. — Vo üsem Bärn gsehsch o ne schöne Bitz u luegsch no meh gäge Oschte, so gwahrish änet der Aare, wo sech wie nes hälls Sydebann dür ds breite Tal schlänglet, es Mischmasch vo Hublen u Täli u Höger u Wald: Das isch ds Äm-

Eugène Reichlen

Sennhütte

mital, u die höchi, schön gfassonierti Muur derhinder sy d Schratteflüeh.

Am schönschte isch es fasch da obe, we ds ganze Land deckt isch vo mene wyte Näbelmeer, wo uf- u niederwaltet, we d Strahle vo der Abesunne über ds graue Meer y zue der chöme, daß de meinsch, du chönsch uf där guldige Brügg laufe bis übere i die anderi Wält! —

Vom Schwarzebüehl a geits äbe hindere, u scho na nere chlyne Viertelstunn liegt ds Ländli hinder der Egg vor der. Ringsum isch es ygmacht vo schöne Bärge. Der Papa Gantrischt u sy ganzi Verwandtschaft u der ganz Ahang isch uf der einte Syte ufposchtiert. Eis wie ds andere spienzlet sy schöni Form, syner stotzige Flüeh u syner chutzelige Grätli. Vor däne Bärge spreite sech die grüne Vorsäße u Alpen us. Hinde schließt d Wasserscheidi der Chessel ab u hienache düre tüe die sunnige Vorhogere vom Selibüehl u vo der Schüpfflüeh das Ländli vor der ruuche Bise schütze. Unne im Chrache ruschet die chalti Sense. Vom Schwäfelbärg chunnt us eme schöne, stille Täli use d Hängstsense cho z gumpe u plötscht der eltere Schwester i d'Arme.“ . . .

Emil Balmer, us: „Friesli“
Verlag A. Francke AG., Bern.

*